

La Baronia de Turis, Cooperativa Valenciana
vastaan
sisämarkkinoiden harmonisointivirasto
(tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Yhteisön tavaramerkki – Väitemenettely – Hakemus sanamerkin LA BARONNIE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi – Aikaisempi kansallinen sanamerkki BARONIA – Todisteet aikaisemman tavaramerkin käyttämisestä – Todisteet, jotka on esitetty ensimmäistä kertaa valituslautakunnassa – Tutkittavaksi ottaminen – Valituslautakuntien suorittaman tutkinnan laajuus – Asetuksen (EY) N:o 40/94 62 ja 74 artikla

Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 10.7.2006 II - 2088

Tuomion tiivistelmä

1. *Yhteisön tavaramerkki – Muutoksenhakumenettely*
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohta ja 74 artiklan 2 kohta)
2. *Yhteisön tavaramerkki – Muutoksenhakumenettely*
(Neuvoston asetuksen N:o 40/94 62 artiklan 1 kohta ja 74 artiklan 1 ja 2 kohta)

1. Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) eri instanssien välillä vallitsevan toiminnallisen jatkuvuuden periaatteesta ilmenee, että valituslautakunnan tutkiessa uudelleen viraston yksiköiden ensimmäisenä asteena tekemiä päätöksiä, sillä on velvollisuus perustaa päätöksensä kaikkiin asianosaisen joko asian ensimmäisenä asteena ratkaisseelle yksikölle tai valitusmenettelyssä esittämiin tosiseikkoihin ja oikeudellisiin seikkoihin.

esittänyt tiettyjä tosiseikkoja tai oikeudellisia seikkoja asian ensimmäisenä asteena ratkaisseelle yksikölle, ei voisi asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan nojalla vedota mainittuihin seikkoihin valituslautakunnassa.

(ks. 58–60 kohta)

Näin ollen valituslautakunnat voivat hyväksyä valituksen sellaisten uusien tosiseikkojen perusteella, joihin valituksen tehnyt osapuoli on vedonnut, tai jopa sen esittämien uusien todisteiden perusteella, sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 2 kohdan soveltamista. Valituslautakuntien harjoittama valvonta ei ole ainoastaan riidanalaiseen päätökseen kohdistuvaa laillisuusvalvontaa, vaan valitusmenettelyn devolutiivisen vaikutuksen vuoksi se edellyttää, että riita-asia arvioidaan kokonaisuudessaan uudelleen, jolloin valituslautakuntien on tutkittava alkupeäinen kanne kokonaan uudelleen ja otettava huomioon määräajassa esitetyt todisteet.

2. Yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen N:o 40/94 74 artiklan 1 kohdan mukainen sääntö, jonka mukaan sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) tutkii asiasisällön viran puolesta, sisältää kaksi rajoitusta. Ensinnäkin rekisteröinnin hylkäämisen suhteellisia perusteita koskevassa menettelyssä tutkimus rajataan seikkoihin, joihin osapuolet ovat vedonneet, ja osapuolten esittämiin vaatimuksiin. Toiseksi mainitun artiklan 2 kohdassa virastolle annetaan vapaaehtoinen toimivalta jättää ottamatta huomioon todisteet, joita osapuolet eivät ole esittäneet ”määräajassa”.

Viraston eri instanssien välillä vallitsevan toiminnallisen jatkuvuuden periaatteesta seuraa kuitenkin, että käsitettä ”määräajassa” on valituslautakunnassa vireillä olevan valitusmenettelyn osalta tulkittava siten, että sillä viitataan valituksen tekemistä koskevaan määräaikaan sekä kyseisen menettelyn kuluessa asetettuihin määräaikoihin. Koska mai-

Inter partes -menettelyn osalta viraston eri instanssien välillä vallitsevan toiminnallisen jatkuvuuden periaatteesta ei seuraa, että asianosainen, joka ei ole

nittua käsitettä sovelletaan kaikkiin virastossa vireillä oleviin menettelyihin, asian ensimmäisenä asteena ratkaiseen yksikön asettamien todisteiden esittämistä koskevien määräaikojen kuluksella loppuun ei siten ole merkitystä sen kannalta, onko mainitut todisteet esitetty valituslautakunnalle ”määräajassa”. Valituslautakunnalla on siten velvolli-

suus ottaa huomioon sille esitettävät todisteet riippumatta siitä, onko ne esitetty väiteosastolle vai ei.

(ks. 61 ja 62 kohta)